

Værdi er høist forskjellig fra den, der kunde indvindes af Materialer, naar Værderne bleve nedtagne. Forholdet stiller sig her omtrent paa samme Maade, som Constructionsværdien af et Skib ligeoverfor Værdien af Materialer i et Skib, der skal opbygges. Man kan altsaa ikke sige, at Eierne af Egense Værder, foruden de 2,000 Rbd., fik 1,000 Rbd. som Værdernes Værdi, og paa den anden Side heller ikke, at Eieren af Værderne paa Kors-holm kun fik 10,000 Rbd. med Fradrag af 3,600 Rbd., eller at Regjeringen sparede 3,600 Rbd.; thi, hvis det var blevet overladt Eierne af de sidstnævnte Værder at borttage dem, vilde de paa ingen Maade have kunnet udbringe dem til denne Værdi, ligesom ogsaa Regjeringen heller ingensinde vandt nogen saa stor Sum ved at overtage Værderne, allerede af den Grund, at det, som den samme Fremstilling oplyser, var nødvendigt at flytte i det Mindste den ene af disse Værder, hvorved altsaa Arbejdsomkostning og uden Tvivl ogsaa Tillæg af nye Materialer maatte blive nødvendig. Forøvrigt skal jeg i det Hele henholde mig til den udsørgelige Fremstilling, jeg under Sagens forrige Behandling har givet af Sagens factiske Sammenhæng. Det kan naturligvis ikke Andet end være mig tilfredsstillende, at det erede Mindretal, uagtet det principalt holder paa sin oprindelige Mening, dog nu synes tilbøieligere til at gaae ind paa en Henvisning til Ministeriet, naar denne indskrænkes til at handle om Sagens eventuelle Afgjørelse ved Domstolene. Jeg maa imidlertid tilstaae, at det forekommer mig, at nok Saameget synes at tale for en Henvisning ogsaa i den Retning, at Erstatningen ved en Forhandling mellem Ministeriet og Andragerne muligvis kan findes at burde bestemmes høiere. Der er nemlig allerede ved den kongelige Resolution af 1842, som jeg forrige Gang tillod mig at bemærke, tillagt Eieren af Egense Kloster, „en billig Erstatning for den omhandlede Afgifts Ophævelse“, og allerede deraf synes det at fremgaae, at det ikke er saa ganske rigtigt, at herved blot skulde forståes, at Regjeringen vilde have sig forbeholdt eenfaldigen at bestemme en vis Erstatningssum, som de Bedkommende skulde være forplig-

tede til at tage imod, hvis de vilde have Noget. Forøvrigt maa jeg gjentage den Bemærkning, der allerede er fremsat ved flere af de Beslutninger, der idag have foreligget Thinget til Afgjørelse, at det paa ingen Maade er Meningen her, at udtale en bestemt Dom om, at den tidligere afgivne Resolution skulde forandres; Meningen er kun, at Sagen efter de foreliggende Omstændigheder synes at egne sig til en nærmere Undersøgelse og Overveelse, for derefter at erholde en anden Afgjørelse, hvis der dertil virkelig findes at være antagelig Grund.

Danfær: Jeg maa tilstaae, at den Stillning, vi indtage, der ere af en modsat Mening end den erede Rigsdagsmand, som sidst talte, unægteligt er noget vanskelig i denne Sag; thi jo mere vi kæmpe for vor Mening, destomere give vi den erede Rigsdagsmand Leilighed til at forsvare sin, og altsaa med saameget større Autoritet vil den, efter vor Formening, vrang Mening blive høvdet og bragt til Afgjørelse; jeg skal derfor aldeles ikke videre indlade mig paa Realiteten, men lade den staae hen; hvorimod jeg kun vil bede det erede Thing at holde fast ved den Anskuelse, at, skal Staten give nogen Erstatning, og denne ikke skal bestemmes ved Domstolene, Sagen da ansees for endelig og fuldstændigt afgjort ved den af den forrige Konge afgivne Resolution. Det er Noget, forekommer det mig, som Thinget maa holde fast, at der forelaa Kongen, da han afgjorde dette Spørgsmaal, alle de Dplysninger, som vi nu have; der er senere ikke kommet det Allermindste til; Kongen har, som den øverste Statsmagt, dengang afgjort Sagens Realitet, og jeg mener, at det ikke er passende, ikke sømmeligt, ikke rigtigt af Thinget, at sige til Regjeringen: I skulle selv paa egen Haand søge at afgjøre Spørgsmaalet saaledes, at det kommer til et andet Resultat. En anden Sag er, at man kunde sige: det er dog ubilligt at ville nægte de Private, som ville lade staae til, og som sige: Naar I ikke give os mere, vilde vi hellere have, at Domstolene afgjøre Sagen, Udgang dertil, og vil Thinget absolut gjøre Noget i denne Sag, saa mener jeg, at det bør ene og alene holde sig til den formelle Side af Sagen, ene og alene aabne de Bedkom-